

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București. Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 30 Septemvrie v. 1893
expiră abonamentele pe luna Septemvrie și pe cuartatul III.**Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foii.****Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii după stilul vechiu.**

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr

Abonamentul trilar costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abonați, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășiile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

Alt atentat...

În vreme-ce în parlamentul maghiar se declamează la vorbe goale și promisiuni deșerte, la țeară continuă sbriri guvernului în cel mai infam mod călcarea de lege și jignirea celor mai gingașe sentimente ale poporațiunii.

Până aici nimic deosebit, căci de când au Maghiarii puterea în mână, asta a fost politica lor de stat, la început mai domol, apoi mai vehement, ear' acum pare a-și fi ajuns impertinența culmea.

Ne surprinde însă dureros, ne revoltă sufletește când vedem că organele noastre naționale, a căror sfântă chemare e să apere poporațiunea și instituțiunile noastre față cu usurpatorii — stau rece la o parte și prin tăcerea lor sancționează nelegiuirile și atențele ce se comit asupra vieții noastre.

Am înregistrat ieri un fapt, despre care nu puteam presupune să se poată întâmpla între împrejurările actuale.

Inspectorul școlar Varjassy dela Arad, bine cunoscut publicului nostru

prin ditirambii cântați lui Pituk Béla și prin impertinentele ofense adresate Românilor în congregațiunea comitatensă a Aradului, a asistat la examenul de calificare al învățătorilor din diecesa Aradului.

Comisiunea examinătoare a fost presidată de Sfinția Sa domn episcop Mețianu, directorul Hamzea și compusă din membrii corpului profesoral.

Varjassy, cu impertinența care îl caracterizează, pretinde ca nu numai din limba maghiară, ci și din istoria patriei și a constituțiunii maghiare să fie candidații examinați în limba maghiară.

Este o pretensiune care nu se bazează nici pe vre-o lege maghiară, nici pe u.s., este însă o pretensiune care jignește și atentează asupra drepturilor noastre naționale și asupra autonomiei bisericești.

Și lucru neînțeles, episcopul, directorul, corpul profesoral care a constituit comisiunea nici într'atât n'au fost conști de drepturile bisericii noastre naționale, de datorința lor de a le apăra fără preget nu numai față cu nemernicul Vranovici de odinioară și Varjassy de acum, ci și față cu răpitorii de drepturi din parlamentul maghiar, ca să protesteze, ci — au tăcut, ear' inspectorul școlar și-a făcut mendrele. A examinat ungurește candidații din studiile amintite, a trântit candidați fiindcă nu i-au convenit răspunsurile date ungurește la întrebările din istoria maghiară și a denegat subscrierea unui testimoniu, fiindcă cu tot răspunsul maghiar nu-i convenia candidatul.

Ear' comisiunea întreagă cu episcopul și directorul în frunte tăcea și lăsa, ca Varjassy să facă ce vrea, ca volnicia din estan să devină us în anul viitor, ear' peste doi ani lege nestrămutată maghiară.

Tăcerea aceasta criminală n'o înțelegem, și o condamnăm aspru, făcând consistorul aradan, sinodul eparchial și întreaga diecesă responsabilă pentru tradarea de biserica, de drept și constituțiune comisă sub auspiciile lor.

Oare cei dela Arad nu înțeleg greutatea acestei crime? Nu ved ei că guvernul maghiar e strîmtoat prin Coroană și diplomație pentru fărâdelegile ce le-a comis guvern după guvern față cu naționalitățile parte prin dispozițiunile proprii și parte prin aprobarea bașibozucilor dela țeară? Nu ved că însuși ministrul-president a fost necesitat să declare în parlament, că nu

este permis să se atingă de drepturile noastre autonome? Cred cumva că această enunțiuare pe cât de justă, pe atât de neobișnuită la Maghiari a făcut-o Wekerle de dragul autonomiei noastre bisericești sau de dragul patrioților din parlament? Nu simt ei, că Europa l'a constrins pe ministrul să se plece înaintea drepturilor noastre autonome?

Și acum, când cestiunea noastră națională este atât de avansată, când cercurile diplomatice urmăresc cu atențiune îngrijită cele-ce se petrec la noi, acum dă Aradul mână de ajutor usurpatorilor și ia asupra sa răspunderea unei crime și blăstămul unui popor?!

Indolența națională merge prea departe, trece toate marginile răbdării noastre. Nu mai putem suferi ca sub scutul autonomiei noastre să se atenteze asupra bisericii noastre, asupra vieții noastre naționale.

Poporul român, care totdeauna cu evlavie a privit instituțiunile sale bisericești și cu credință s'a aruncat în brațele bisericii sale, care l'a apărât contra tuturor dușmanilor, pretinde astăzi dela capii bisericii sale seamă despre faptele lor.

Ear' dacă acestia nu vor fi dispuși să deie bisericii și neamului satisfacțiunea necesară, va fi însuși poporul constrins să-și apere drepturile sale contra conducătorilor sei trădători.

Scandalul în parlamentul maghiar.

Parlamentul maghiar, după-cum am amintit în raportul nostru din numărul trecut, a fost ear' teatrul unor scandaluri ne mai pomenite în analele parlamentarismului. În două sedințe consecutive, Vineri și Sâmbătă, „părinții patriei“ și-au pierdut vremea certându-se și insultându-se pe întrecute. Prilejul scandal a dat răspunsul ministrului-president la interpelețiunile lui Eötvös Károly și contelui Apponyi în afacerea desvîlirii monumentului honvezilor. Eată cum s'au petrecut lucrurile:

După terminarea desbaterii asupra răspunsurilor Împăratului la Boroș-Sebiș și Güns, au venit în discuțiune interpelețiunile lui Eötvös Károly și contelui Apponyi în afacerea desvîlirii monumentului honvezilor.

Ministrul-president Wekerle luând cuvântul spre a răspunde la aceste interpelețiuni a zis, că deoare-ce înaintea de sêrbare a declarat deja în cameră că guvernul nu va asista la sêrbarea desvîlirii și declarațiunea sa a fost luată la cunoștință, nu adă de necesar a

se mai pronunța și cu acest prilej asupra acestei cestiuni.

Eötvös Károly declară, că dînsul nu e mulțumit cu acest răspuns. După-ce la astfel de sêrbări nu participă nici reprezentanții Coroanei, nici preoțiimea înaltă și nici casa magnatilor, ar fi trebuit ca barem membrii guvernului să nu absenteze dela sêrbare. E o cestiune politică primordială ca luptătorilor pentru libertate să li-se deie tributul de venerațiune ce li-se cuvine. Guvernul nefăcînd aceasta a păcătuit față cu datorințele sale proprii. Terminînd declară că nu ia la cunoștință răspunsul ministrului-president. (Aprobări în stînga extremă.)

Contele Albert Apponyi declară că el nu înțelege absolut nexul causal al cuvintelor ministrului-president. Al doilea argument al ministrului-president, din al cărui discurs citează vorbitorul, este acela, că ministrii nu au să țină cont numai de dorința camerei, ci ei sînt totodată și consilieri ai Coroanei. Al treilea și principalul argument al ministrului-president este acela, că la sêrbarea desvîlirii monumentului se pot întempla demonstrațiuni politice, la care ministrii ca reprezentanți ai Coroanei nu pot să asiste, deoare-ce atunci ar suferi vaza celei din urmă. Zace în firea lucrului, că dela o sêrbare a pietății naționale nu-i permis guvernului să lipsească. (Aprobări în stînga.) La festivități unde se sêrbează cele mai sfînte sentimente de pietate ale națiunii, absentarea guvernului înseamnă denegarea acestor sentimente de pietate. (Așa e! în stînga și stînga extremă.) Dacă mai tîrziu ministrul-president ar fi vrut să corige această greșală depunînd o eunună în numele guvernului pe monumentul honvezilor, acest act ar fi însoțit numai de risete generale. (Aprobări în stînga.) Absentarea guvernului a fost o gravă neîmplinire a datoriei față cu națiunea. (Aprobări în stînga.) Și mai gravă e însă neîmplinirea datoriei față cu Coroana. Chemarea de căpetenie a guvernului e restabilirea armoniei între Coroană și voința națiunii. Și mai importante decît voința națiunii sînt sentimentele aceleia, și în astă privință are să domnească armonie. Și totmai acolo unde a fost vorba de cel mai sfînt sentiment al națiunii, pe care nu poate nici să-l deneghe nici să-l ascundă fără a deveni o națiune ticlăoasă, a refuzat guvernul să participe cu motivarea că membrii sei sînt totodată ministrii Coroanei.

Juliu Horváth: Rușine! (Larmă mare.)

Contele Albert Apponyi: Ministrul-president s'fi adus ori-ce alt motiv, numai un atare nu, care produce disarmonie între națiune și Coroană. (Aplause furtunoase în stînga și stînga extremă.) În ce privește demonstrațiunile politice, apoi acestea se pot numai așa înțelege, că din acelea ar fi vrut vre-un partid

oare-care să-și facă capital față cu un alt partid. Aceasta nu a fost așa! Dacă opoziția ar fi vrut, să demonstreze contra partidului guvernamental, atunci și-ar fi dat toată silința ca să-l înduplece pe acest din urmă a nu participa; ea a vrut însă ca toate partidele să asiste la sêrbare. Dacă într'adevăr au existat temeri de o eventuală demonstrațiune ce ar strica vazei Coroanei, atunci în cazul acesta ar fi fost lucru foarte secundar, dacă ar fi fost compromițată și vaza ministrului. Dacă de fapt a existat temerea aceasta, atunci datorința ministrului-president ar fi fost ca să facă tot posibilul spre a evita o astfel de demonstrațiune, după-cum a făcut Ugron și vorbitorul în numele partidului lor.

Contele Károlyi Gábor: Vedeți, atunci v'ati spăriat și tot nu a fost nimic din toată treaba! (Iaritate vie în stînga și stînga extremă.)

Ugron Gábor: Greerii cîntă, dar' nu se teme nimenea de ei. (Iaritate în stînga extremă.)

Contele Apponyi: Ministrul-president afirmă, ce-i drept, că ar fi făcut asemenea pași, dar' prin absentarea sa nivelul procedurii sale a scăzut la acela al unei măsuri de precauțiune polițenești. (Aplause furtunoase în stînga și stînga extremă.) Cei 500.000 de cetățeni ai Budapestei au simțit, că onoarea națiunii reclamă, că în ziua aceea nu-i permis să se întemple nimic ceea-ce ar arunca o umbră asupra lealității națiunii. Numai ministrul-president a fost acela care s'a temut de aceasta. Vorbitorul declară că nu poate lua la cunoștință răspunsul ministrului-president.

Ministrul-president Wekerle reflectă contelui Apponyi și lui Carol Eötvös. Motivul de căpetenie, că guvernul n'a luat parte la desvîlirea monumentului honvezilor este, că afacerea aceasta avea antecedente, în care erau angajați membri ai guvernului trecut. Dar' și Coroana era angajată, căci își dase atunci aprobarea sêrbării, nu proiectată de noi, ci de către comisiunea monumentului honvezilor. Eu nu cercetez, că oare modalitatea propusă atunci, corîspundea sau nu gustului fiecăruia. Atîta e fără îndoială, că tendențe politice s'au amestecat în festivitatea proiectată. Aceasta ne-a înduplecat ca să declarăm: nu ne vom mai încerca cu ocaziunea aceasta să aranjem o festivitate națională, ea să fie o demnă și frumoasă festivitate a pietății naționale, noi o vom promova, dar' nu o vom mai privi ca sêrbare oficială, la care să iee parte și guvernul. (Larmă mare pe băncile opoziției.) Înzadar se străduiește contele Apponyi ca să prezente lucrurile așa, că eu earăși atrag Coroana în luptă. M. Sa însuși a premers cu exemplu de pietate.

Amintirea la o perioadă așa de mare, nu poate fi judecată după întîmplări singuratic. Nu e vorba aici despre desvîlirea monumentului honvezilor, ci despre aceea, că

celor patru mii și suprema, hotărîre a celor patru... pare-că aud cuvintele mărețe ale vrednicului om de stat: „Vom muri dacă trebuința va cere, dar' din sângele nostru vor crește titani ale căror brațe răsunătoare vor pedepsi pe călăii nostri!“ Și voi astfel ca să consoale pe niște femei! Și ele au înțeles solemnitatea momentului. Nici o lacrimă nu pică din ochii lor. Priviră la șeful lor și al Românilor de dincolo, și șeful le repetă: „vom muri dacă trebuința va cere!“

Petrile asvîrlite, sute și mii, sparg geamurile, sfărîmă cercevelile, răstoarnă și nimicesc mobilele; porțile sînt sgduite, încă nițel și le vor doborî. Mulțimea, în beția ei de sânge, pronunță sentența de moarte....

Mărturisesc că cetînd aceste 48 de pagine din memoriile domnișoarei Felicia Rațiu, am simțit că în sufletul meu a crescut durerea de durerea, celor de dincolo și iubirea, mai mare decît de noi înșine, ce pururea li-am purtat.

Doamnelor și domnișoarelor, v'rog, nu treceți așa trecătoare pe lîngă aceste memorii, căci în ele stă, vie și emoționantă, durerea uneia din cele mai eroice surori de peste Carpați. Cetiți-o, e cartea d-voastre, cartea din care veți înțelege ce rol pot avea femeile în momentele mari de suferințe ale neamului românesc.

(V. N.)

Delavrancea.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Domnișoara Felicia Rațiu. ○

(A eșit de sub tipar, într'o elegantă broșură, „Memoriile domnișoarei Felicia Rațiu“. Ediția Ligei culturale, secția Olt. În diagonala copertei albe e imprimat cu litere roșii „Vandalismul dela Turda“.)

Nu am onoarea de a cunoaște pe autorea acestor pagine emoționante. Prima pagină e o copie de pe portretele familiei. Doamna, domnul, domnișoarele Felicia și Dorina Rațiu. Autoarea memoriilor se vede a fi o brună, cu părul creț, cu sprîncele negre și bogate, cu un suris fin, aproape ironic. Expresione francă și energică. De netăgăduit, această figură trebuie să fie caracteristică, originală și de o distincție evidentă.

Dacă nu pot spune lămurit care este înfățișarea domnișoarei Felicia Rațiu, sînt însă convins că am simțit și am înțeles acest nobil suflet de un entuziasm comunicativ, de o tinereță eroică, de o hotărîre care impune mirare și admirațiune. Din paginile memoriilor tresare acest suflet cu o încredere nemărginită în sfînta cauză a fraților de peste Carpați, în triumful dreptății umane, în apropierea liberă a aceluia care s'au jertfit pururea pentru Cesarul de Habsburg și pentru mărirea imperiului lui.

Domnișoara Felicia Rațiu nu a voit să facă o încercare de literatură, al cărei subiect

să fie un fel de contemporană invasi a cavelor rîmași de pe urmele „flagelului lui Dumnezeu“, d-sa nu a voit să facă nici un studiu critic și tihnit de năravurile sanguinare ale Maghiarilor; nu s'a gîndit nici la cadrul și cerințele unor pagine din istoria contemporană. Autoarea a voit să ne deie un document scos din emoțiunea și suferințele sale personale, document de o importanță extraordinară și pentru literatură și pentru critică, și pentru istorie, adică și pentru artist, și pentru moralist, și pentru savant.

Autorul și eroul se confundă în lumină, căldură și entuziasm, și de aceea acest document este de o elocuență, care provoacă lacrimi. Elocuența unui bărbat, a unui luptător, a unui om hotărît să meargă până la cele mai de apoi urmări ale cauzei ce susține. Dacă din când în când nu te-ar deștepta unele expresiuni de o iubire fească, gingașe și juvenilă, ai uita și sexul și vîrsta autoarei, și ai crede că auzi glasul martirului părinte Lucaci, fulgerînd crimele feroceilor Maghiari și binecuvîntînd pe adevărații stăpîni ai țerii de dincolo.

Eu știu bine, că timpul și felul de viață au îndulcit peste măsură pe femeie. Rolul ei începe a fi serios discutat. Înțeleg să nu ne gîndim la femeile care împărțiau cu bărbaii lor vitejia și oroarea bătlilor; vremea și cultura au îmblînzit, au domolit și subțiat temperamentul lor. Dar' de sigur că este un trist rezultat reducerea femeii la rolul unui fermecător manechin, împodobit în

cele mai frumoase vestminte și cu cele mai scumpe scule.

În țeara liberă, Românele vor avea un rol mai fin de îndeplinit, dar' de sigur că cele de dincolo au unul cu mult mai mare. Sînt însă convins că acelea care au petrecut noți lungi pentru a îngrijii și micșora suferințele răniților de peste Dunăre, cetînd paginile domnișoarei Rațiu, vor simți ca și ea, se vor mișca de cauza ce apără, și se vor înfiora de durerea că peste Carpați stă rînit un popor întreg de frați și de surori. Ce vor face apoi? Nu știu, dar' sînt sigur că grija, durerea și iubirea lor vor găsi un răspuns de mîngiere pentru aceia care își părăsesc soțiile și copiii și se duc, cu o resignare eroică, în țemnițele odioșilor asupritori. O peană la pălărie mai puțin, o brodărie ceva mai ieftină, un caprițiu sacrificat, o grije binecuvîntată printre celelalte plăceri... câte roade nu vor da niște jertfe așa de ușoare și de neînsemnate!

De, eu nu sînt destul de dibaciu ca să conving pe doamnele noastre de dritoria ce o avem cu toții pentru cei de dincolo. S'ar cere o mlădire de frasă și o preciositate specială în cuvinte, daruri fericite, adese-ori norocoase, pe care eu unul nu le am și regret aceasta, în împrejurările actuale mai mult decît ori cînd.

Dar' memoriile d-șoarei Rațiu le vor convinge de sigur.

Presentimentele mumei cînd soțul seu pleacă ca să conducă delegațiunea poporului

român la Viena, hotărîrea nestrămutată a dlui Rațiu, deși slab și bolnav, fericirea domnișoarei Rațiu că, însoțese pe părinte, și grija că lasă la Turda pe mamă, primirea entusiastă dela Viena, primele emoțiuni la știrile primite că Ungurii sînt hotărîți să ucidă pe bîtrînul și cumintele luptător, idea de a nu se reîntoarce acasă, și gîndul a toți trei că soția și mama a rămas singură, hotărîrea de a intra în Turda, pregătirile Ungurilor de a comite cea mai odioasă crimă, toate acestea sînt descrise repede și concis, până cînd autoarea sosește la momentul cîmplut al devastățiunii. De aci drama începe. O dramă sêlbatecă în stradă, și alta intimă în casa asediată a patriotului Rațiu. Afară peste 4000 de Unguri armați, în lăuntrul patru ființe: un bărbat și trei femei. Alarma începe. Tobe, trimbițe, clopote, miorlăituri, injurii, oale, sobe de tuciu. E vîntul sêlbatec al Hunilor înainte de a începe asaltul. Cei din lăuntru se privesc muți, dar' fără vre-un semn de slăbiciune. Într'un moment de revoltă, d-na Rațiu se repede la pian. Degetele sale isbesc nervos câteva acorduri. Efectul acestui curaj fu uimirea în rîndurile asediatorilor. O femeie care cîntă înainte de a-și vedea murind pe soț și pe copilele sale! Ce cîntă? Sêlbatecii au înmărmurit. O tăcere de o clipă. Și de sub degetele doamnei Rațiu se ridică, grav și energic, primele acorduri ale marșului național: „Deșteaptă-te Române!“

Atunci... dar' eu nu pot să povestesc mai bine decît domnișoara Felicia Rațiu furia

noi păstrăm și manifestăm pietatea și respectul față de evenimentele din anii 1848 și 1849, cu deosebire față de acei eroi, care s'au luptat pentru noi. (Aplauze în dreapta.) Noi suntem datori a exprima pietatea prin fapte, dar nu prin fapte ce voii a ni-le prescrie, ci prin sprijinirea faptică a eroilor dela 1848. Dacă vom lucra în sensul acesta, atunci cu drept vom pute zice, că am satisfăcut în deajuns pietății.

Iuliu Horváth: Țeara dă honvezilor sprijinul, ear' nu guvernul.

Ministrul-presedinte Weckerle: De aceea nu se poate zice, că guvernul nu 'și-a împlinit datorința și că nu ar fi satisfăcut în deajuns punctului seu de vedere mijlocitor față cu Coroana. (Larmă mare pe băncile opoziției.) Aceste sînt fapte, care nu se pot întineca prin strigăte. Un alt motiv al absenței noastre a fost îngrijirea față cu demonstrațiile politice față cu care și contele Apponyi avea îngrijiri.

Deosebirea între noi consistă numai în aceea, că eu încă cu câteva zile aveam îngrijiri din cauza contra-demonstrațiilor politice decât dînsul, și dacă aș fi luat parte la festivitate s'ar fi și întîmplat acele demonstrațiuni, care tocmai de aceea nu s'au înscenat fiindcă nu m'am dus acolo. (Vii aplauze în dreapta.) Îmi aduc bine aminte, că în 13 Mai, așadar cu trei zile mai înainte de a zice aici, că nu voi lua parte la festivitate, m'am dus la președintele comisiei monumentului, din motivul că mă temeam de posibilitatea — scusați expresiunea — unui scandal național. (Larmă mare pe băncile opoziției.)

Președintele: Voi fi necesitat să suspendez ședința, dacă nu se face liniște.

Ministrul-presedinte Weckerle: Eu nu înțeleg această iritare. (Larmă mare în rîndurile opoziției.)

Președintele (sună): Vă rog, liniște.

Ministrul-presedinte Weckerle: Eu privesc afacerea foarte obiectiv; cauza iritării zace poate într-o hotărîre luată mai înainte. (Larmă colosală: Rușine! Astfel de suspiciuni!)

Iuliu Horváth (cătră președinte): Chiamă la ordine pe ministrul-president! (Larmă mare.)

Președintele: Chem la ordine pe deputatul Iuliu Horváth. (Tumult mare între opoziționali. Strigăte: Să mergem afară! Partea cea mai mare dintre deputații opoziționali părăsesc sala.)

Ministrul-president Weckerle: Onor. conte Apponyi mă învinovățește, că nu am luat parte la desvîlirea monumentului din motive politice oportuniste. Aceasta nu e adevărat. În 25 de ani nu s'a gândit nimenea la un monument al honvezilor în Buda. Mai târziu s'au gândit la așa ceva, dar nu erau mijloace. Am văzut pe mulți în șirurile a celor care se interesau pentru afacere, dar pe contele Apponyi nu l'am văzut. (Aplauze în dreapta.) Ca tiner am dat și eu obolul meu, fără-ca să fiu condus de oportunism politic. (Aplauze în dreapta.) Pietatea mea a fost în acea comună a genului, care își întinde mâinile sale binecuvîntate asupra honvezilor căzuți, dar dl deputat are lipsă de o comună separată. (Aplauze în dreapta.) Nu pot primi lecțiuni dela un om care face invasiuni pe

terenul pietății, pentru-ca să o facă obiectul oportunismului politic în privința moralei politice. Onor. deputat seamănă cu un negustor de icoane, numai că dînsul își plasează pietatea sa în galantar, pe când pe a mea voește să o vîndă. (Aplauze în dreapta, nelinește în stînga.)

Contele Apponyi luînd cuvîntul, îndată intrară în sală deputații opoziționali. Dînsul polemizează cu ministrul-president Weckerle, despre care, zise Apponyi, că a vîtmă în 21 Mai toate datorințele față cu națiunea, față cu istoria națională, față cu dezvoltarea caracterului național, față cu consolidarea viitorului național; el vîtmă datorințele față cu buna armonie între Coroană și națiune, cătră simțul național și cătră tradițiunile glorioase ale națiunii. Numai ceva îi mai lipsia pentru completarea gloriei sale: dînsul încă nu a arătat, că știe să vatem și datorințele parlamentare ale pozițiunii sale, că știe să coboare discuțiunea asupra unui simț așa de mare național, la nivelul unei certe personale. Regret, că marea și înalta demnitate ce o ocupă a ajuns în mâinile unui astfel de om, care a compromis-o în astfel de mod maintea națiunii și a parlamentului. (Aplauze la opoziționali.) Nu iau răspunsul la cunoștință.

La votare răspunsul ministrului-president fu luat la cunoștință de cătră majoritate.

Să grijim de școlăle confesionale.

Un cărturar dela sate ne srie:

În comitatul Târnava-mare și Făgăraș și de sigur în toate comitatele locuite de nemaghiari, pe baza ordinațiunii ministrului de culte Nr. 29751 din 30 Iunie a. c. s'a făcut și se fac unele pertractări din partea oficiului pretorial prin comune; unde prin primăria comunală sînt provocate oficiile parohiale, ca senate școlare confesionale, a se prezenta la pertractare președintele senatului școlar, cu învățătorul și cu acea ocaziune să aducă cu sine și să arete în original acele documente, pe care se bazează lea învățătorului și adevă: canonica visitatio, act de taxe, hotărîri comunale sau alte acte fondaționale etc. etc. și dela toate documentele să se aducă și copii legalizate în câte 3 exemplare, și la cas dacă documentele nu ar fi în limba maghiară să se aducă și traduceri lor în limba maghiară spre a se acude la protocol. Cam acesta este înțelesul ordinațiunii din cesiune.

Deoarece-ce însuși din partea oficiilor noastre superioare bisericești nu s'a făcut nimic în această direcțiune, partea cea mai mare a preoților stau și nu știu ce să facă ca să nu vatem vaza și bunăstarea bisericii noastre, ar fi deci foarte consult ca autoritățile superioare să studieze acea ordinațiune și să dea unele îndrumări, că:

1. Deobligat e oficiul parochial a urma ordinului primarului sau nu?
2. Cam ce acte ar trebui să dea și
3. Că cine se le traduce în limba maghiară? (Căci din preoții nostri cei mai mulți nu vor fi în stare a traduce astfel de acte în limba maghiară.)

G. I. C.

Bate vînt...

Bate vînt peste câmpie,
Peste codru, sus și jos,
Frunza 'n teiu e alburie,
Dănd de față al ei dos.

Noaptea crește, ziua scade,
Semn de toamnă zboară 'n vînt
Se tot duce, până cade
Peste tristul lui mormînt...

Umbra-i dulce, dulce-i încă
Glasul codrului bătrîn,
Și în taina lui adîncă
Dulci melodii se îngân.

Blînd e dorul ce te chiamă
Și e dulce... hai, te chem,
Până nu-i codrul de-aramă,
Până frunzele nu gem.

Vino, căci de ani de zile,
Din a codrului povești
Nu 'ți-am spus acele file
Ce te 'nălță când iubesti...

O, iubeste-mă cu focul
Tineretii, vesel, viu,
Pîn' nu-'ți-i pustiu norocul,
Vino, până nu-'i tîrziu...

Căci e dulce umbra încă,
Codru-i vesel și plăcut,
Și în taina lui adîncă
Povești-vom din trecut...

Gavril Bodnariu.

Retras.

Retras de-a lumii van cumplit,
Duc sarbăda-mi vieții,
Și vecinici treaz, neadurmit,
Mă lupt cu doru 'n față.

Și-un gând pornește 'n drumul seu,
La poarta scumpii bate,
Dar' alte cugete-l previn
Și 'n laturi se abate.

Căci simțul dînsui a 'nghetat,
Când nici nu fuse încă,
Deci pentru-ce se caut și-acum
Simțire dintr-o stîncă?

O! las'!

O! las' să treacă cum trecu
Vieța-mi în suspine!
De ce mai vrei s'o îndulcești,
Când știi că nu-i de mine?

O! las' să sufer, plin de dor,
Căci alta nu-mi rămîne,
În traiul trist de călător
De astăzi până mâine!

O! las' să plîng căci mîngăieri
Sînt lacrimile mele,
Căci sînt creat pentru dureri
Dovadă sînt chiar ele!

A. Crato.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Comitatul Sălăgiu, 6 Oct. 1893 n.

(Curs de muzică pentru învățători și conducători corurilor de plugari) Timpurile grele în care trăim precum și luptele ce mereu trebuie să le avem față cu contrarii neamului nostru ne răpesc așa zicînd mai toate mijloacele posibile spre a ne desvolta așa cum ar trebui pe toate terenurile culturale.

Știut este că singurele scuturi ce ni-au mai rămas până azi neatinse, biserica și școala, sînt chemate a desvolta religiozitatea și naționalitatea în poporul nostru.

În timpurile mai nou pretutindenea au avut și au efect salutar așa numitele coruri de plugari, care pe lungă puțină osteneală ar pute să se înființeze mai în toate comunele locuite de Români din motivele prea cunoscute maintea on. cetitorii ai preșentului ziar „Tribuna“.

Conduc de dorul de a contribui cât de puțin la înființarea acestor coruri precum și la lăptirea lor între Români cât mai mult, ear' pe de altă parte convins despre nedexteritatea și necunoștința, ce cu durere caută să mărturisesc, o posed mulți care ar fi chemați a lăpti această idee, zic, din necunoștința notelor care nu o posed mulți învățători: domnul învățător din Lugoj Ioan Vidu, precum vî și este cunoscut on. red. s'a hotărît a ține un curs de muzică vocală și instrumentală, care s'a început în localitățile școlii române gr-or. din Lugoj la 1/13 August a. c., și a durat până la 3 Septembrie st. n. a. c., deși precum a fost condițiunea, că numai dacă se vor afla cel puțin 20 participanți se va ține, totuși s'a ținut și cu mai puțin.

Într-adevăr cu durere trebuie să mărturisesc că la acest curs nu au participat numai 15 indivizi, cu toate-că ar fi meritat să participe cel puțin barem 100 inși. Fost-a cercetat cursul acesta de învățători din mai multe părți până și de pe la Șomcuta-mare și Cehul-Silvaniei, numai frații colegi bănațeni nu au aflat de bine a se înființa la acest curs decât numai în număr foarte neînsemnat, deși au avut ocaziune binevenită acum, așa zicînd mai la ei acasă.

Onoare excepțiunilor!

Cursul a fost frecventat de următorii domni: Constantin Popoviciu, inv. în Olloșag, I. Ionescu, inv. în B. Giula, M. Simu, inv. în Remetea-Pogănici, C. Pava, inv. în Belințiu, Alexandru Cardaș, dirigent coral în Zagojeni, M. Vidu, inv. în Cuesdiu, M. Belcea, inv. în Doma, Florian Borca, dir. cor. în Șchioara, I. Ilica, inv. în Cuvin, Adr. Perii, inv. în Barra, George Pincu și Nicolae Boșoc, dirig. cor. din Nicolinți, Ilie Pop, inv. în Șomcuta-mare, George Lengyel, inv. în Bărsău-de-sus și Teodor Ilie, învățător în Selsig, comitatul Sălăgiu.

Cursul cu toate-că era să se țină o lună, însă din cauză că ni-s'au dat mai multe oare pe zi ca cum am fost decis, s'a fînit la 3 Septembrie a. c. st. n. în mod că fiecare am rămas pe deplin satisfăcuți cu progresul nostru. Eu cel puțin nu am avut nici o cunoștință în acest studiu și acum sînt în stare a lua ori-ce notă pe violină și le cunosc bine. Depinde numai dela voința noastră a ne eualifica mai departe în acest studiu.

Vieța socială a noastră sub durata acestui curs ni-am petrecut-o foarte bine, deoarece Lugojul este un oraș cu populațiune română covîrșitoare și pe lungă aceea foarte amicală. Primirea afabilă și frățescă făcută nouă de frunțașii români Lugojeni merită toată lauda, ear' din parte-ne mulțumită și recunoștință, și în special domnului Antonescu, președintele comitetului parochial, care invităndu-ne pe toți la prînz, unde am participat cu toții, 'și-a arătat cea mai mare iubire față cu noi dl Dr. Popoviciu, protopresbiter și Dr. Petroviciu, avocat în loc, care prin dese vizite făcute nouă în decursul prelegerilor, 'și-au arătat toată bunăvoința față cu noi, primească, îi rugăm, mulțumitele noastre sincere. Din incidentul onomasticeii Maieștii Sale Regelui Împărat toate casele mai de frunte ale orașului și localurile publice au fost iluminate, s'au ținut mise solemne pe la toate bisericile la care au participat mulțime de oficiali publici și privați. Ținîndu-se și la biserica gr-or. română de acolo o atare misă solemnă pentru Maieștatea Sa, cântările dela acea misă le-a executat corul mixt bărbătesc și femeiesc în 8 voci sub conducerea dlui Ioan Vidu, cu atîta tact și precisiune încât mă cugetam în o altă lume. Chiar străinii prezenți la această solemnitate au rămas surprinși de frumseța curatelor voci sonore cu care au fost executate cântările respective.

Într-adevăr nu știa omul ce să admire, frumseța melodiilor sau acurateța cu care erau executate. Urmarea acestora a fost că după eșirea din biserică dl Vidu a fost rugat de cătră conducătorul capelei militare dela infanterie — precum și de mai mulți — care încă a asistat la misă, ca în seara onomasticeii

Maieștii Sale să se producă cu corul înaintea publicului ce se afla în grădina hotelului „Concordia“, ceea-ce s'a și efectuit. La acest concert a participat și comandantul corpului militar ce se afla pe atunci staționat la manevre acolo.

Aplausele frenetice care mai nici pe un moment nu au voit să încete, dovedesc pe deplin reușita și succesul acestei producțiuni.

Mai în urmă, în seara de 2 Septembrie a. c. st. n., onorații membri ai „Reuniunii române de cântări din Lugoj“ cu ajutorul stimatei inteligențe locale au arangiat în onoarea învățătorilor participanți la curs un banchet în sala casei române „Concordia“. Prin aceasta 'și-au arătat iubirea cea mai mare față cu noi precum și interesul. Ear' pe noi ne-au deobligat foarte mult. S'au ținut mai multe vorbiri însoțitoare, între altele au vorbit următorii domni: Dr. Florescu, președintele reuniunii de cântări și muzică a salutului pe cei prezenți prin o vorbire foarte însoțitoare, Dr. Dobrin a arătat însemnătatea și triumful muzicii pentru cauza națională, Dr. Brediceanu pentru dezvoltarea poporului român, părintele Tempea în onoarea domnului Dr. Brediceanu, domnul I. Vidu pentru Dr. Brediceanu, fost președinte al reuniunii, Ilie Pop în numele tuturor învățătorilor a mulțumit onoraților arangiatori ai acestui banchet, precum și pentru viul interes arătat față cu noi.

Învățătorul Ioan Ilica printr-o vorbire destul de acomodată arătînd pe baza întuițiunii însemnătatea educațiunii precum și importantul ajutor al tuturor factorilor la marea operă a deșteptării poporului român a rugat pe onorata inteligență că precum până aci, astfel și în viitor să ne dea sprijin și ajutor. În fine domnul Tuculia, notar la magistratul orașului, prin mai multe cântări humoristice și glume plăcute foarte mult ne-a desfatat.

A vorbit și dl Simu, învățător în onoarea dlui Vidu.

În dimineața de 3 Septembrie ne-am dus fiecare la ale noastre, ducînd cu noi suvenirile cele mai plăcute, asemenea și cu propusul de a practica cele auzite de dl I. Vidu pentru binele poporului românesc și pentru înflorirea națiunii.

Fiindcă adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români sălăgeni“, al cărei membru sînt și eu subscrisul, care s'a ținut la 11 Iulie a. c. în comuna Stîrciu, între altele a pus în programul dezbaterilor și cesiunea corurilor de plugari, s'a adus decisiunea, că deoarece-ce mulți dintre noi învățători nu posedem cunoștințele des amintite, și cauza acesteia este, că în institutele preparandiale unde am studiat, nu s'a propus regulat, și mai deloc acest studiu, să fie rugat mîritul ordinarat diecesan din Gherla, pe calea veneratului oficiu vicarial din Șimleul-Sălăgiului a înființa un post regulat de profesor de muzică la preparandia din Gherla, ear' pe de altă parte s'a hotărît ca în vara viitoare, reuniunea pe speșele ei, și parte pe ale membrilor ei să angajeze un post de atare profesor, care în decurs de 2 luni va fi capabil pe deplin a ne provede cu cunoștințele necesare în această privință. Mai competent ca dl Ioan Vidu în acest respect rar s'ar pute afla. Avis celor competenți!

În fine încheiu cu acea dorință ca bunul Dumnezeu să ne învrednicească cât mai des a auzi despre înființarea și lăptirea corurilor pe tot locul.

Dumnezeu ne ajute! teod. il.

CRONICĂ

Posturi vacante. La municipiul orașului Sibiu sînt de ocupat patru posturi de practicanți de administrație, dintre care unul cu salar de 500 fl. și 60 fl. relut de cuartir și celelalte trei cu câte 300 fl. și 60 fl. bani de cuartir. Petițiunile să se adreseze până în 31 l. c. n. comitetului-suprem.

Nou perceporat. Începînd cu 1 Ianuarie 1894 se va înființa în Mediaș un perceporat de dare.

Logodiți. Duminecă trecută s'a logodit dl Vasile Teotelecan, candidat de preot în G. Dăngău, cu d-șoara Polixenia Cadar din Sibiu.

Necrolog. Victor Proca, stud. abs. de clasele comerciale, a răposat în 2/14 Octombrie în Rîșnov (lîngă Brașov) în vîrstă de 20 de ani, după o lungă și grea suferință.

La afacerea episcopului Pavel. „Pester Lloyd“ anunță, că primatule Vaszary a răspuns la cele 12 puncte, și că documentul l'a predat în persoană ministrului-president. Acest document se află acum la ministrul de culte.

Censura de presă. În adunarea generală dela 12 c. a comitatului Győr s'a luat la cunoștință circulara comitatului Nagrad, prin care se cere modificarea legii de presă cu privire la „agitatorii naționali“. Totodată s'a decis să se trimită o adresă deosebită

camerei, în care să se ceară pedepsirea cu rigoare a agitatorilor naționali. Cu alte cuvinte să se pună în furci dacă nu le ajunge cu întemnițările fără de sfîrșit.

Din pașalicul lui Guido de Bauszern. Comitetul municipal al comitatului Făgăraș 'și-a ținut la 14 l. c. adunarea generală de toamnă. Adunarea a fost deschisă de comite-suprem cu un discurs „patriotic“. Cu acel prilej s'a făcut alegerea de pretor-suprem pentru cercul Arpașului-de-jos. Ales a fost candidatul guvernamental Béla Borosnay.

Măsuri în contra holerei. Comanda militară din Sibiu, în urma ivirii holerei în orașul nostru, a interzis cu totul soldaților din garnisoană cercetarea birturilor și a altor locale publice. Cercetarea locuințelor private e permisă numai acelor persoane militare care vor produce legitimațiune din partea stăpînului casei că în acea casă nu s'a ivit nici o îmbolnăvire suspectă. Peste tot soldații sînt opriți a veni în atingere cu populațiunea civilă. Soldații sînt duși în fiecare zi la plimbare afară din oraș, în partii mai mari sau mai mici sub comanda unui oficer. Deasemenea li-e interzis a be apă mergătoare.

Bokross Elek falsificator. „Budapesti Hirlap“ aduce știrea, că la o bancă din Budapesta s'a eruat un cambiu falsificat. Cambiul a fost falsificat de răposatul Bokross Elek pe numele unui magnat din Transilvania. Frumos testament a lăsat dar' Bokross Clujenilor!

Pădurari atacați. Din Cluj se lansează ear' o știre, despre al cărei adevăr tare ne îndoiem. Se spune adevă, că pădurarul Gregoriu Bozgar și tovarășul seu au fost atacați de niște țărani români. Pădurarii au făcut întrebuintă de arme. Unul dintre atacatori a fost împușcat, ceilalți s'au împrăștiat.

Un duel sângeros s'a dat zilele acestea în Budapesta între avocatul Dr. Falusy Arpád și protoșcalul comitatului Bars Simonyi Béla. Duelul s'a terminat cu rănirea celui din urmă. Causa duelului a fost un schimb de cuvinte în afacerea procesului de divorț al principelui Odesscalchi.

Filoxera. Podgoriile comunelor Bacea și Șoimuș din etul Hunedoarei sînt puse sub carantină din pricina constatării filoxerei.

Nașterea prințului român. Telegramul ni-a adus ieri știrea, că principesa Maria a născut un prinț. Eată, după „Universul“, amănunte despre această naștere: Sămbătă la oarele 11 seara principesa a început să simtă durerile nașterii, ear' ieri, Duminecă, la oara 1 și jum. dimineața a născut foarte ușor. După informațiunile pe care le avem, starea sănătății prințesei e foarte bună. Imediat un adjunct al regelui a trimis o depeșă primului-ministru, anunțându-i nașterea prințului. Ieri dimineață toți ministrii au plecat la Sinaia. Primarul orașului, dl Manolescu, imediat după-ce a aflat despre fericitul eveniment, s'a dus la palat pentru a prezenta felicitările orașenilor M. S. regelui, A. Sale prințesei de Coburg și Alteței Sale prințului moștenitor. Correspondenții nostri din țeară ne deosează, că toate orașele au fost pavoasate imediat după-ce s'a aflat despre nașterea noului prinț al României. După știrile pe care le-am primit, cele mai multe orașe au fost și iluminate cu această ocaziune. În momentul de a pune ziarul sub presă primim o depeșă din Sinaia, în care ni-se anunță că toți ministrii au fost primiți de regele, de principesa de Coburg și prințul moștenitor. Primul-ministru Catargiu a felicitat familia noastră regală, în numele guvernului, pentru marele eveniment. Regele și prințul moștenitor au mulțumit în chip călduros. Dl Lahovary, ministrul de externe, a trimis ieri o depeșă tuturor reprezentanților nostri din străinătate, rugându-i a înștiința guvernele pe lungă care sînt acreditați d-spre nașterea prințului. O persoană bine informată ne spuneae ieri, că Țarul Rusiei și regina Victoria a Angliei vor fi nașii noului născut, trimițînd reprezentanți speciali în ziua botezului. Cum se știe, noul prinț va fi botezat în religia ortodoxă.

Procesul principelui Grigorie M. Sturdza cu comșentorii def. domn M. Sturdza, va veni înaintea curții de apel din București în ziua de 7 Octombrie. Pentru principele Grigorie Sturdza vor pleda domni Eugeniu Stătescu, M. D. Sipsone, Missir, C. Arion, Tache Giani, Disescu, Pheredici, George Panu și I. C. Barozzi; pentru principele Dimitrie Sturdza dñii: Grigorie Păucescu, George Krupenski și P. Grădișteanu; ear' pentru principesa Gorticekoff dñii: Mihail Cornea și Const. Boerescu.

Mersul holerei în Sibiu. La 14 l. c. n. au fost 3 bolnavi de holeră sub tratament medical. Dintre aceștia 1 a fost lăsat ca să-nătos în ziua următoare, ear' 1 la 15 c., rămînînd numai 1 bolnav.

Intrevăderea Banului Croației cu episcopul Strossmayer. Cefim în „Agramer Tagblatt“, că prezența Banului în Diakovár, convenirea lui cu episcopul Strossmayer și discursurile rostite acolo au făcut o impresiune neplăcută asupra unei părți a partidului guvernamental. Se svenoște că în viitoarea sesiune a dietei se vor cere deslășiri dela Banul asupra petrecerii sale în Diakovár.

Reconstrucțiunea cabinetului sêrbesc. În cercurile politice din Belgrad se vorbește, că ministrul sêrbesc în curînd va

fi reconstruit. În locul lui Dokič, care este bolnav, se vorbește că va fi numit Pasici, Gruici sau Vuici.

La afacerea Kirchhoff-Harisch. Ziarul „Berliner Tagblatt” spune, că atentatul comis de generalul Kirchhoff, asupra dlui Harisch, a avut un epilog. Generalul a trimis ziaristului pe un amic al său să-l someze încă odată ca să declare că cele spuse de dînsul contra d-șoarei Kirchhoff sunt false și că a mințit. Dl Harisch a răspuns și amicului generalului, precum răspunsese însuși generalului, că nu retractează nimic. Amicul domnului Kirchhoff reușind a intra la doamna Harisch încercă să o convingă că dînsa trebuie să decidă pe bărbatul ei să facă amenda onorabilă ce i-se cerea. Ne obținând nici un rezultat, delegatul se retrase, proferând amenințări contra dlui Harisch. Generalul Kirchhoff a fost pus în libertate.

Țarul Rusiei, care actualmente petrece în Danemarca, a vizitat la 12 c. ziua sosirii flotei rusești în Toulon, vasele de război franceze ce ancorază în portul dela Copenhaga. Cu acel prilej s'au făcut mari demonstrațiuni.

Teatru. Aseară s'a reprezentat comedia „Goldfische” de Schöntag și Kadelburg. O comedie foarte bună, cu conflicte și situațiuni luate din perversitățile vieții sociale de astăzi. Succesul interpretării n'a lăsat nimic de dorit. D-șoara Hütter catinată văduvă, legată prin testamentul soțului de a nu se mai mărita, d-șoara Hundhamer în naivitatea primului amor, domnul Leichter, tată văduv cu fată de măritat, dl Preyer, Premier Lieutenant, care incurcă toate inimile femești, până se încurcă pe neobservate și pe sine ireparabil, ear' d-șoara Maschek, văduvă tineră dela sate dornică după viața de oraș și dl Schöntag, om din lumea nouă vecinic în perplexitate de bani, au fost eroii serii. Teatrul, care a fost foarte bine cercetat de public răsuna de repețitele aplauze.

VARIETĂȚI.

(Biografia unui ministru.) Cu ocazia noiei legi de pensii ministeriale în Franța, prin care se hotărăște, ca un ministru să primească o pensie de cel puțin 15.000 de franci pe an chiar dacă va fi ocupat postul numai în timp scurt, o foaie din Paris povestește pătania unui ministru francez, care probează că ocupația unui ministru a devenit mult mai bună prin noua lege decât era mai înainte.

Aceasta se vede din următoarele date biografice:

Philibert Buchot a fost ministru o jumătate de an, și anume al afacerilor străine. El venia foarte rar la birou, și când era trebuință de iscălitura lui trebuia căutat într-o cafenea vecină, unde juca biliard toată ziua. El se purta așa ca-și cum ar fi vrut să arete, că un ministru e un funcționar de prisos.

Într-o seară află dintr-o gazetă că el nu mai e ministru. A doua zi se duse la succesorul său Miot de Molito spre a-l ruga să-l angajeze ca funcționar în minister, dar' Miot căută să-l facă a înțelege că nu se cuvine să ocupe un post așa de inferior pe lângă cel-aveașe.

Buchot însă, crezând că Miot se îndoiește de capacitatea lui, îl rugă să-l țină ca secretar. Refuzându-i-se și această cerere, el se rugă să i-se permită cel puțin a duși câteva zile în minister până își va găsi o locuință.

În ziua în care își luă adio, el făcuse o colecție prin birourile ministerului, plângându-se amar foștilor săi subalterni că a fost chemat din provincie, spre a fi lăsat acum fără slujbă în Paris.

După cîtva timp el se făcuse birtăș în Quai dela Tournelle.

Această ocupație a unui fost ministru de externe produse oare-care scandal, așa că Napoleon I. îi acordă o pensie de 6000 de fr. de care nu s'a putut bucura mult timp, căci a murit în anul 1813 sîrac lipit pămîntului.

(Ce este lenea?) Mai mulți doctori tineri din Petersburg, încă de vre-o trei luni studiază spre a afla cauza lenei de care este apucat adesea omul.

Concluziunile acestor doctori au dovedit că lenea nu este un viciu, ci o boală. Doctorii au studiat lenea din punctul de vedere patologic, și au descoperit că ea este consecuența turburărilor din stomac și intestine.

Astfel că în loc de a învinovăți pe cineva că e leneș și a-l pedepsi, ar fi mai bine de a cerceta ce fel de disordine fizică este cauza lenei.

De obicei lenea precedează sau urmează după o boală. Mamele înțeleg aceasta foarte bine și de aceea când copiii lor le place mai bine să stea culcați în pat decât să se joace ele sînt neliniștite.

Doctorii ruși sfătuiesc pe toți de a fi indulgenți cu cei leneși și de a-i îngrijii înainte de a-i blama.

(Haz.) Într'un oraș unguresc trebuia să moară în furi, un Țigan, condamnat pentru crime. Însă fiindcă furele erau în reparațiune, magistratul se adresează la un alt oraș unguresc ca să i-le pună pe ale sale la dispoziție, la care i-se răspunde cu multă supărare: „furele nu sînt făcute pentru spurcăciunile de Țigani, ci pentru noi și fiii noștri”.

Din public.*)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Sînt grele împrejurările în care trăim, dar' deși sînt grele totuși Românul nici în astfel de împrejurări nu-și pierde vitalitatea sa.

Sîntem persecutați din partea stăpînirii actuale pe toate terenele și cu speranța aceea că toate vor avea și un sfîrșit, ne mai mîngăiem câte odată.

Firea noastră românească ne face să nu ne pierdem nădejdea, și în ciuda tuturor persecuțiilor ne îndemnăm a ne mai și petrece. Vedem că rar se întîmplă vre-o adunare românească, care să nu se încheie cu o petrecere cu joc, la care petreceri grație stăpînirii ungurești, publicul e silit a-și petrece mai totdeauna la „umbra baionetelor”.

La atari petreceri nu ne îndemnăm numai natura noastră vială, ci iubirea de cultură și îngrijirea de viitor, căci scopul nostru la asemenea ocazii e de a ne ajuta pe noi înșine, a ne ajuta biserica și școala, a progresa în cultură.

E mare numărul petrecerilor arangiate, mare va fi și venitul material al lor, dar' de sigur neasemănat mai mare trebuie să fie venitul moral.

Avînd în vedere acestea și noi cei dela poalele „Petrii Crestate” numita Peatra Cetii, în 30 Iulie am arangiat o petrecere, ce a și succedut.

Cît va fi fost de mare venitul moral al acestei petreceri nu ne putem da seamă, venitul material însă a trecut peste așteptările noastre.

Deși Duminecă în ziua de petrecere încă de dimineața a venit o ploaie, care apoi pe când eram mai cu toții adunați, începînd a ne petrece românește s'a luat după noi alunghîndu-ne în școală, unde numai cu greu am putut continua petrecerea din cauza îmbulzării celei mari.

Deși încă mulți din oaspeții care ar fi venit de sigur au fost împedecați de ploaie, totuși am încasat seara suma de 104 fl. 15 cr.

Seara la casă au suprasolvit următorii domni: Vasile Suci, preot în Cergăul-mic; Ștefan Bretoiu, econom în Teuș; N. Muntean, preot în Zlenic, câte 40 cr.; Iuliu Moldovan, inv. în Totoiu; Ludovic Andrei, notar în Totoiu; Jakob Károly, preot ref. în Benic; Simeon Moldovan, propr. în Cergăul-mic; Ioan Francu, preot în Cetea, Ioan Patatic, teolog câte 1 fl.; Iniu Br. Micu, teolog abs. 1 fl. 40 cr.; Reinhold Olivier, director de finance în Odorheiu-săcuiesc 3 fl.; Salomon Diamant, neg. în Teiuș 4 fl. 40 cr.; Vasile L. Suci, adm. parochial în Benic 4 fl.; Aron Bătăciu, notar în Benic 2 fl.; Laurian Francu, tutor orfanal în Benic 1 fl.; Iuliu Angel, inv. în Cricău 10 cr.; Ioan Domaș, învîțător în Ighiu 20 cruceri.

Oferte am mai primit dela următorii domni: Simeon Micu, prot. în Alba Iulia 2 fl.; Dr. Isidor Marcu, profesor în Blaj; Simeon Stoica, medic în Rodna-veche; Grigoriu Sîrbu, paroch; N. Bugan, neguț.; Jacob Popa, econ.; Gavrilă Rațiu, propr. și Iacob Lucaci toți din Teuș, câte 1 fl. Suma 9 fl., care adăugându-se la ceilalți, dau suma de 113 fl. 15 cr. Din acestia subtrăgîndu-se spesele de 55 fl. avute cu arangiere, rezultă un venit de 58 fl. 15 cr., care bani s'au și administrat curatorului primar.

Primească sus amintiții domni sincerile noastre mulțumite.

Benic, 5 Septembrie 1893.

Comitetul arangiator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această redacția nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii.

Brebenel desub poarta Boaci. Folietonul „Impresiuni la Sfânta Sofie” nu-l putem publica. E și prea lung și prea încălcat cu citate. Astfel de lucruri se scriu scurt. N'ai pătrunz nici în firea oratorului destul de afund. Nu crede că vanitatea l'a condus să „tăgăsească” — cum zici d-ta — acea cuvîntare. Năcazul l'a constrîns, nu mai avea nime poftă să-și libereze bilet peste graniță prin cuvîntări de Sf. Sofie și nici încrederea nu mai era în vînt. El s'a sacrificat intereselor mai înalte când a luat asupra sa, să rostască o cuvîntare care și ca „fond” și ca „formă” să corespundă „rețetelor pedagogice” după principiul feticului Murșan cu „Icoana creșterii rele, cu mijloacele de a o face și mai rea”.

Bibliografie.

A apărut:

Catechism pentru învîțămîntul religiunii dreptcredincioase-răsăritene în școalele primare de Moise Toma. Edițiunea VI. prelucrată de Simeon Popescu. Editura ereziilor lui Moise Toma. Sibiu, 1893. Tipografia arhidieceșană.

În librăria Ciurcu din Brașov se află de vînzare: *Culegere de cântări bisericești*, cuprinzînd doxologia, răspunsurile dela Sfânta Liturgie, troparele și condacele învierii și ale sîrbătorilor și imnoasele praznicelor împărătești, după Octoich și dumnezeieștile liturgii. În folosul tinerimii de un prieten al copiilor. Edițiunea II. Prețul unui exemplar legat 12 cr.

Tot acolo se găsește „*Carte de rugăciuni*” în folosul tinerimii. De Un prieten al copiilor. Edițiunea II. Prețul unui exemplar legat 12 cr.

A apărut:

Plan de învățămînt pentru limba română la marele gimnasiu gr.-or. român din Brașov. Lucrat în conformitate cu planul statului și provîzuit cu instrucțiuni pentru fiecare clasă de Virgil Onițiu, profesor de limba și literatura română. Aprobat și introdus la gimnasiul român gr.-or. din Brașov prin decisiul nr. 4642 școl. 1893 al venerabilului consistor arhidieceșan din Sibiu. Tipografia A. Murășianu, Brașov.

A apărut!

Elemente din Biblie și din Istoria bisericească pentru școalele populare române de Iosif Aron, învîțător. Editura librăriei Ciurcu, Brașov, 1893. Prețul 30 cr.

A apărut:

În plasă, în baltă, Cale grea, La coade, La cărmăla lui Tiriplic. Schițe de Ioan C. Panțu. Brașov, editura librăriei Ciurcu. Prețul 30 cr.

A apărut:

Conferință publică, ținută în sala teatrului din Buzeu în ziua de 27 Iunie 1893. De domnul Brănzeu, student universitar. Buzeu, 1893, tipografia Al. Georgescu.

A apărut:

giena cântărețului. Causale principale de slăbire a vocii. Dezvoltarea diferitelor boale la cântăreți și mijloace de a preveni aceste boale. De L. A. Segond, Dr. în medicină dela facultatea din Paris. Tradusă și editată de direcțiunea „*Românului Musical*”. București. Tipo-litografia și fonderia de litere Dor. P. Cucu, Bulevardul Elisabeta 121. Recomandăm tuturor cântăreților noștri această broșură foarte folositoare.

„Trăvnițe”, 100 de cîntece populare, slovacce, armonizate în mod foarte măiestru și plăcut pentru pian. Prețul: 1 fl. 50 cr., cu porto 1 fl., 55 cr.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ et Cia: Al. Vlăduț: *Poesii*. Edițiunea a 2-a. Prețul lei 2.50.

Călimdarul Țilei.

6/18 Oct. 1893.

Julian: † Ap. Toma.

Gregorian: Luca Ev.

Soarele: răsare 5.53 apune 6.13

Buletin meteorologic.

Sibiu, 17 Oct. n. 10 oare dimineața.

Presianea atmosf. în mm. (Mediul lunar 727.5)	Diferența din prezis	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
727.9	+2.0	+ 8.4	+27.4-7.7	S

Din țeară 12 Oct. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presian. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tîră
Budapesta	764	+ 10.8	SV	—
Sătmar	767	+ 10.6	SV	1
Cluj	765	+ 8.6	—	—
Orșova	—	+ 0.4	N	1
Arad	766	+ 13.7	SO	3
Panciova	766	+ 12.5	NO	1

Sosiți în Sibiu.

La 17 Octomvrie n.

Hotel „*Neurhrer*”. Brulmeier, major din Cinc-Biserici. Herman și Așinari din Viena. Weiss din Teresopol. Merza, oficial din Cluj. C. Dlavhy cu soția din Bod. D-na Opreșcu cu fiica din Buzău.

Hotel „*Meltzer*”. Contele Norman, proprietar din Păcoșoara. Eikardt, preot din Chirpăr. Philipsohn din Berlin și Feuchtmann din Budapesta, comercianți. Turcu, berar din Turda.

Hotel „*Habermann*”. A. Palasi forestier din Câmpeni. P. Pașca, student din Sebeș-de-jos.

Economie.

Budgetul Austriei. Ministrul de finance austriac a depus la 10 c. la cameră budgetul pentru 1894. Cheltuielile se urcă la 618,694.237 florini și veniturile la 619,105.779 florini. Veniturile au sporit, în raport cu 1893, cu 6,594.159; cheltuielile cu 778.103 florini.

Cheltuielile militare au fost sporite cu 986.617 fl., din cauza mării cadrelor de ofițeri și a sporirii etectivelor.

Previsiunile pentru venituri au fost sporite: impozitul direct cu 1,305.000 florini; vămile cu 1,421.947, accizele cu 4,468.000 florini.

Ministrul financelor a declarat că budgetul pentru 1894 se prezintă în cele mai bune condițiuni din punctul de vedere economic; el arată o dezvoltare a întregului stat. Cheltuielile militare vor continua a se mări din cauza situațiunii politice care nu poate fi mult schimbată.

Regularea valutei trebuie să fie urmărită cu tărie și sînge rece fără a se lăsa a fi influențată de nervositatea presei, care dă unor evenimente trecătoare o importanță peste măsură. Situațiunea financiară și economică face progrese continue. Obligațiunile către creditorii interni și externi au fost cu punctualitate îndeplinite. Plata în bani este considerată ca scopul final al regulării valutei, în privința căreia nu s'a făcut nici o greșală.

Ministrul apărării naționale a atras atențiunea deputaților în privința noiei legi a landwerului, care are o mare importanță pentru dezvoltarea puterilor militare austro-ungare.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 2 Octomvrie v. 1893

P. Teohari lui L. & M. Feitler, porumb 1000 hect. 3.75 lei. Sigmund Straus lui L. & M. Feitler, porumb 71.000 hect. 14.40 lei. T. Petcu lui Sam. & Fried, grâu 2400 hect. 7.05 lei. G. Cambano lui Kir. & Diam, porumb 2800 hect. 7.50 lei. Sasu & Nistor lui Friedenberg, grâu 1500 hect. 7.20 lei. I. Paspatti lui Hirsch, orz 3000 hect. 4.10 lei. I. Paspatti lui Hirsch, porumb 3300 hect. 8.40 lei. V. P. Sasu lui M. Roth, & Co., porumb 2900 hect. 8.90 lei. U. Negro-ponte lui Graff, 2850 hect. 7.30 lei. Frateli Bach lui G. Nicolopolu, porumb 4180 hect. 7.90 lei. Valeriano lui A. Embiricos, orz 1160 hect. 5.40 lei. Tzuclos & Lecos lui M. Vechsler, orz 1890 hect. 3.95 lei. N. V. Verlea lui M. Vechsler, orz 1870 hect. 1130 lei. Gussi lui L. Dreifus ovės 3100 hect. 11 lei. V. P. Sasu lui L. Dreifus, orz 3100 hect. 11 lei. V. P. Sasu lui Friedenberg, ovės 5700 hect. 11.10 lei. Sasu & Nistor lui L. Dreifus, ovės 5600 hect. 10.80 lei. C. Cotis lui L. Dreifus, ovės 1900 hect. 11.15 lei. N. V. Perlea lui Millas, porumb 3200 hect. 8.05 lei.

Cereale sosite:

Pe apă: grâu 190.810 hect., porumb 195.500 hect., orz 5790 hect., meu 9200 hect., secară 6500 hect., fasole 4000 hect., ovės 1460 hect.

Pe uscat: grâu 158.860 hect., porumb 95.500 hect., orz 14.750 hect., meu 2300 hect., secară — hect., fasole 3500 hect., ovės 7000 hect.

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiu. Dela 13 Octomvrie n. Grâu, frumos 76 până 80 chilo d. 5.20 până 5.80, grâu mestecat 74 până 74 chilo d. 4.30 până 4.90, secară 70 până 74 chilo d. 3.20 până 3.6, orz 62 până 66 chilo d. 3.6 până 4, ovės 42 până 48 chilo d. 2.30 până 2.80, cucuruz 70 până 74 chilo d. 3.90 până 4.40, mîlaiu 78 până 82 chilo d. 4. până 4.50, cartofi 68 până 70 chilo d. 1.40 până 1.60, sîmînță de cânepă 49 până 50 chilo d. 5. până 5.50, mazăre 76 până 80 chilo d. 4. până 5, linte 78 până 82 chilo d. 8. până 9, fasole 76 până 80 chilo d. 3.50 până 4, de pîsat grâu 100 chilo d. 15.20 până 15.60, făină nr. 1 fl. 15, făină nr. 3 fl. 13.40, făină nr. 5 fl. 10.60, sîmînță 100 chilo d. 54. până 56, unsoare de porc d. 58. până 60, sîn brut 100 chilo d. 20. până 22, sîn de lumină fl. 93. până d. 84, lumină turnate de sîn fl. 88. până d. 40, sîpun d. 20 până 30, fîn 100 chilo d. 1.9 până 2.10, cânepă d. 35. până 37, lemne de foc uscate m. cub d. 3.25 până 3.50, spirit p 100 L. % 54. până 57 cr., carnea de vită chilo 50 cr. pîna 62, carnea de vîtel 46 până 54 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 28 — până 32 cr., ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch În 1. Oct. n. s'au notat: ungurești bîtrîni gri — cr. până —, cr. de mijloc —, cr. până —, cr., ungurești gri tineri 42 1/2 cr. până 43 — cr, de mijloc 43 — cr. până 44 — cr., ușori 45 — cr. până 47 — cr., marfă țerănăescă grea 41 1/2 cr. până 42 — cr. de mijloc 43 — cr. până 44 — cr., ușoară 45 — cr. până 46 — cr., românești de Bakony, gri — cr. până —, cr, transito gri — cr. până —, cr, transito de mijloc — cr. până —, cr, transito sîr besci gri — cr. până —, cr, transito de mijloc 40 — cr. până 40 1/2 cr., transito ușori 39 — până cr. 40 — cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 14 Oct. n. 1893.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo dela
Grâu				
Bănățenești vechiu	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu „Pesta”	74	—	75	—
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	—
„Bacica”	74	—	75	—
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Sîmînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pînă
Secară				
Orz	de nutreț	70—72	6.65	6.50
„	de vînare	60—62	6.1	6.40
„	de bere	62—64	6.65	7.25
„	—	64—66	7.6	8.85
Ovės	—	89—41	—	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.90	4.95
„	de alt soi	78	—	—
Meiu				
Hrîșcă				
Grâu	de toam. de primă.	7.15	7.18	
„	de primă.	7.02	7.04	
Cucuruz	Octomvrie	4.88	4.90	
„	Maiu-Jun	5.05	5.10	
Ovės	de toamnă de primă.	6.92	6.94	
„	—	6.82	6.84	
Produce diverse	Soiul		Oursul	
			dela	pînă
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	4. —	5.8 —	
„	roșie	65. —	73 —	
Oleu de rap.	rafinat	87.50	38.50	
Uns. de porc	dela Pesta	55. —	55.50	
„	dela țeară	—	—	
Sîmînță	sîmînță	52. —	53. —	
„	afumată	36. —	37. —	
Sîn				
Prune				
Lictar	slavon, nou	—	—	
„	bănățeneș	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbînă străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirt	brut	17. —	17.50	
„	Drojdiute de spirt	19. —	19.50	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 16 Octomvrie n. 1893.

Hărțile-moneti române	Cump.	9.93	vînd.	9.98
Lire turcești	„	11.30	„	11.40
Imperiali	„	10.05	„	10.12
Ruble rusești	„	1.31	„	1.30

Bursa de Budapesta.

Din 14 Oct. n. 1893.

Renta de aur ung.	6--	---
" "		

Împrumut curat. — N'are consorțiu.

Întreg profitul în favorul asiguraților.

Cel mai mare și mai bogat institut
de bani din lume.

Capitalul de asigurare:

907
milioane
franci.

THE MUTUAL
SOCIETATE DE ASIGURARI PE VIEȚĂ ÎN NEW-YORK,
FUNDATĂ ÎN ANUL 1843.

Asigură pe
vieță pe lângă cele
mai diferite și mai
favorabile modalități.

Cu prospecte și cu infor-
mațiuni mai îndetalierte
servește

Erdélyrészi aligazgatóság

Kolozsvártt

sau agenția din loc

SIEBENBÜRGER VEREINSBANK

SIBIIU.

[963] 24—50

La „Institutul Tipografic“ în
Sibiiu se află de vânzare:

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.
În mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
postă fl. 1.70.

PORTRETUL DOMNULUI
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

A apărut:

Clara Milici
Novelă
de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă
de
Enea Hodoș.
Institut Tipografic în Sibiiu.

Institutul Tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu leganat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelilor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pécuarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învină.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot
vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Dela „Tipografia Aurora“ din Gherla — Szamosujvár

se pot procura următoarele cărți:

Cuvântări bisericesti, funebre, catechese etc. etc.

Cuvântări bisericesti (acomodate pentru ori-ce timp) de Ioan P. Papiu. Tomul I. Ediț. II. 1 fl. 20 cr.

Cuvântări bisericesti (pe Dumineci) de I. Papiu. Tomul III. 1 fl. 20 cr.

Cuvântări bisericesti la toate sărbătorile de peste an de Ioan Papiu. Un volum de peste 24 coale 8° mare, hârtie fină, cu prețul redus. 1 fl. 50 cr.

Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite cazuri de moarte întocmite de Ioan Papiu. Un volum de peste 24 coale 8° mare, hârtie fină, cu prețul redus. 1 fl. 50 cr.

Cuvântări funebre și iertăciuni, din autori renumiți, prelucrate de Tit Budu, vicar etc. Prețul 1 fl.

Predice populare pe Dumineci, sărbători ocazionale și pentru morți, de Gavril Pop. Tomul I, II, III, și IV., fie-care tom costă 1 fl.

Predice pentru Duminecile de peste an, compuse și elucrate după Catechismul lui Deharbe, de Vasile Criste. Tomul I. dela Dumineca Vameșului și a Farișeului până la Dumineca a X-a după Rusalii. Prețul 90 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școalele elementare populare. După George Mey, preot în Schwözkirch din diecesa de Rottenburg, de Tit Budu, paroch gr-cat în Sat-Sugatag etc. Prețul 60 cr.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz, de Basiliu Rațiu, fost prof. de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidiececan din Blaj, actualmente vicar arhiepiscopesc în Făgăraș. Prețul 60 cr.

Toma a Kempis, despre imitațiunea lui Christos, tradus românește de pe originalul latin, de Gavril Pop, canonic; legat 1 fl. 15 cr.

Instrucțiune practică pentru cauzele matrimoniale cu respect la disciplina vigentă în provincia bisericăscă gr-cat de Alba-Iulia—Făgăraș, scrisă în usul păstorilor sufletești prin Dr. Iuliu Simon, prof. de sf. teologie. Prețul 1 fl. 30 cr.

Tipic bisericesc din cărțile rituale și manuale de acest soi, prelucrat de Tit Budu, vicar for. eppesc etc. Prețul 1 fl.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrisostom, de Ioan Boroș, paroch gr-cat. etc. Prețul 25 cr.

Rugăciunea Domnului „Tatăl nostru“, explicată pe scurt de Ioan Boroș, paroch greco-cat. și asesor consistorial. Prețul 10 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafe ș. a. Prețul 25 cr.

Novele, schițe, poezii populare, piese teatrale, anecdote etc. etc.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din ziarul unui școlar de Dr. George Popa. Prețul 60 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 10 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală — continuarea novejlei „Idealul pierdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 10 cr.

Barb cobzarul. Novelă originală de Emilia Lung. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwarz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novelă de C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Infuența mândriei. Novelă de P. C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Proba de foc. Comedie într'un act de A. Kotzebue, localizată de Irina Sonea-Bogdan. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de G. Simu. Prețul 6 cr.

Ultimul sicahstru. Tradițiune de G. Simu. Prețul 6 cr.

Cântăreața. Novelă de Dem. Dan. Prețul 15 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Leguové de G. Simu. Prețul 6 cr.

Branda sau munta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 15 cr.

Din trecutului Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul 60 cr.

Nrui 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann de Ioan Tanco. Prețul 20 cr.

Prin moarte la Victorie. Comedie într'un act de A. Kotzebue localizată de Irina Sonea-Bogdan. Prețul 10 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin V. Nicora, profesor gimnazial. — Cu portretul M. Sale regina României. Prețul 10 cr.

Poesii de Vasile Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și aranjate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu arheologic de D. O. Olinescu. Prețul 15 cr.

Economia pentru școalele populare de T. Roșiu. Edițiunea II. Prețul 15 cr.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. Gr. Borgovan. Prețul 10 cr.

365 Anecdote și Glume adunate, prelucrate și aranjate de Tit V. Gheaja spiritual la inst. corect. Cuprinsul acestui op este foarte petrecător, — așa că cetind și numai 1 pagină din el: caută să rizi ori cât ai fi fost de năcăjit și măhnit altminterlea. Prețul unui exemplar cu porto francat e 40 cr.

„Nopti de iarnă“. Novele pentru popor de G. Simu. Prețul 1 fl.

Chiuturi de care strigă ficiorii în joc de Ioan Pop Reteganul. Prețul 40 cr.

Starosteale, adică datine dela nunțile Românilor ardeleni. Adunate de Ioan Pop-Reteganul. Prețul 25 cr.

Trandafiri și violele. Poezii populare de Ioan Pop Reteganul. Edițiunea a II-a. Amplificată. Prețul 60 cr.

Versuri de dor, adunate din poezii române de A. Prețul 25 cr.

Geografia și Istoria în școala populară. Manual compus conform planului de lecțiuni al dlui V. Petri pentru cl. IV., V., VI. Prețul 45 cr.

Povestiri aale și întocmite de Petra-Petrescu. Prețul 80 cr.

Cuvinte de aur sau învățături înțelepte date de un părinte fiului seu, după I. H. Campe de Ioan Sonea. Prețul legat 1 fl.

Musa Someșană. Poezii populare române din jurul Năsăudului. Adunate și aranjate de Iuliu Bugnariu, învățător. Partea I. Balade. — Conține 34 balade bine aranjate și alese. Prețul 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Icoana sufletului. Carte de rugăciuni și cântări bisericesti, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu permisiunea măriiului ordinariat diecesan gr-cat de Gherla prin Vasiliu Păteaș, preot greco-catolic în Hotoan. Edițiunea III. corectă și amplificată. Prețul unui exemplar broșurat 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în pele 1 fl. 60 cr., în legătură de lux 2 fl. 50 cr. până 3 fl. 80 cr.

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesti, foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în pele 1 fl. 60 cr., în legătură de lux 2 fl. 50 cr. până 3 fl. 80 cr.

Cărțică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambele sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar broșurat 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl.; legat 12 cr., 50 exemplare 5 fl., 100 exemplare 9 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Prețul unui exemplar legat și expedit franco 12 cr., 50 exemplare 5 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia Domnului nostru Iisus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco 15 cr., 50 exemplare 6 fl., 100 exemplare 10 fl.

La comanda mai mari se dă rabatul cuvenit.

Chiar acum au apărut:

Poveștile Bănățului. Culese din gura poporului bănățean de George Cătană, învățător. Tomul I. Prețul 30 cr.

Cartea ilustrată pentru copii și copile cu 18 ilustrațiuni intercalate în text de G. Simu. Prețul 30 cr.

Dialogul Țigănilui cu Săn-Petru la poarta raiului sau glume și petreceri deajuns. Manual lucrat după biblia țigănească de Aron Boca Velchereanu. Prețul 25 cr.

Leonat cel tinăr. Istorie în versuri scrisă de Ioan Reteganul. Prețul 12 cr.

Calendarul „Aurora“ pe anul comun 1894 cu ilustrațiuni. Prețul expedit franco 35 cr. — 6 exempl. 1 fl. 60 cr. expedate franco.

„Cântul în școala populară“. Teorie, praxă, cânturi de Iuliu Pop, învățător în Năsăud. Prețul 30 cr.

[2049] 3—10

Cărți școlastice de tot soiul, precum și altfel de cărți se află totdeauna în deposit.

Tot de aici se pot procura tot soiul de hârtii și reuicite de soris.

Cataloge de prețuri — la cerere — se trimit gratis, franco.